N°. 290. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20, en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 7 DECEMBER.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van den 6den December 1852, n°. 29, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan den generaal-majoor *C. W. J. Storm de Grave*, kommandant der reserve-brigade belast met de functien van provincialen kommandant van Zuid- en Noordholland en van gouverneur der residentie, en aan al zijne wettige afstammelingen, adeldom te verleenen, met het praedicaat van *jonkheer*.

Sedert de laatst gedane bekendmaking (*Staats-courant* van den 3den November 1852) zijn door de belanghebbenden geligt de volgende door Zijne Majesteit verleende octrooijen:

een in dato 13 Julij 1852, voor den tijd van tien jaren verleend aan A. van Laethum en W. J. C. A. van Hasselt te Amsterdam, op de uitvinding van een nieuw werktuig tot het opvoeren van water en andere vloeistoffen, mede toepasselijk op scheeps-, fabriek- en huisselijk gebruik, door hen genoemd de Hollandsche waterbalg;

een in dato 11 October 1852, voor den tijd van vijftien jaren verleend aan G. Ochsner te Amsterdam, op de uitvinding van eene verbeterde wijze van rijst te behandelen, waardoor het anders intredende bederf geweerd wordt;

een in dato 25 October 1852, voor den tijd van tien jaren verleend aan William Pauwels en Zoon te 's Gravenhage, op de uitvinding van eene verbeterde vervaardiging van verlakte vilten hoeden, chacots en wasdoek, als ook van verlakt leder en huiden;

een in dato als voren, voor den tijd van vijf jaren verleend aan J. Rensburg te 's Gravenhage, op de uitvinding van paruiken met veren van gevulcaniseerde caoutchouc.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Fransche minister van buitenlandsche zaken heeft reeds den 2den dezer aan de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden te Parijs officieel de invoering van den keizerlijken regeringsvorm bekend gemaakt, daarbij de verklaring voegende, dat het Fransche gouvernement, terwijl het binnen 's lands de noodige bestendigheid heeft bekomen, ten opzigte des buitenlands geene verandering heeft ondergaan, en de vredelievende staatkunde der vier laatste jaren zal blijven volgen.

In antwoord op deze mededeeling heeft de Napelsche gezant reeds den 3den dezer den Keizer de geloofsbrieven overhandigd, waarbij hij als vertegenwoordiger van den Koning der Beide Sicilien bij het keizerlijk gouvernement wordt aangesteld. De overige leden van het corps diplomatique hebben, naar gemeld wordt, allen de eerste receptie des Keizers bijgewoond, hoewel niet in hunne officiele hoedanigheid.

Het berigt dat de Graaf van Chambord aan de Europesche hoven een protest tegen de herstelling van het erfelijk Keizerschap heeft gezonden, wordt door een Parijsch dagblad van legitimistische denkwijze tegengesproken; volgens dit blad, heeft de Graaf zelfs zijn in Frankrijk verspreid protest niet aan de Europesche hoven medegedeeld.

Een der Parijsche gouvernements-organen, *le Pays*, wederspreekt de Engelsche dagbladen, die zeggen dat de voorgenomen versterking der Britsche zeemagt noodzakelijk is geworden door de groote vermeerdering der Fransche vloot. Het Parijsche blad voert aan, dat de begrooting van uitgaven voor de Fransche marine van 1848 tot 1853 jaarlijks met ruim zes en dertig millioen franken is verminderd, terwijl daaruit thans ook in de uitgaven voor de strafkolonie in Guyana wordt voorzien.

— Het Wetgevend Ligchaam heeft den 3den dezer mededeeling ontvangen van een keizerlijk besluit, waarbij deszelfs buitengewone zitting gesloten en de aanvang der aanstaande gewone zitting op den 14den Februarij 1853 bepaald wordt.

— De *Moniteur* berigt dat de Keizer den 3den dezer, den dag na de afkondiging des Keizerschaps, de beide groote hospitalen van Parijs heeft bezocht, en dat uit zijne particuliere kas fr. 200,000 zullen worden aangewend om ouders, die uit armoede kinderen te vondeling gelegd hebben, en gezind zijn die uit de vondeling-gestichten terug te nemen, daartoe in staat te stellen.

— Te Parijs is het gerucht in omloop dat bij den tegenwoordigen overvloed van kapitaal eene nieuwe conversie van Fransche staatsschuld zoude voorgenomen zijn. Dit gerucht werkt, volgens de berigten van de Parijsche Beurs van den 4den dezer, gunstig op den koers der Fransche 4½ percents rente, en schijnt door een artikel van den *Constitutionnel* van dien dag min of meer te worden bevestigd.

— Men leest in Engelsche dagbladen, dat de Fransche gezant te Konstantinopel voor Frankrijk dezelfde oppermagt over Tunis tracht te verwerven als Rusland over de Donau-vorstendommen uitoefent.

BELGIE.

De Senaat heeft zonder discussie met algemeene stemmen het wetsontwerp aangenomen, waarbij de regering gemagtigd wordt aan den heer Gihoul concessie te verleenen voor het aanleggen en benuttigen van eenen spoorweg van Antwerpen tot de Nederlandsche grenzen met eenen tak naar Breda. De commissie tot voorbereidend onderzoek van het wetsontwerp had zonder eenige bedenking de aanneming aangeraden. » Deze nieuwe weg — zeide zij in haar rapport — komt op de voor Belgie voordeeligste wijze tot stand, zonder subsidie of rente-waarborging van staatswege. Hij zal de betrekkingen van goede nabuurschap, die thans tusschen de beide landen bestaan, nog naauwer toehalen. Onze handel, onze nijverheid verkrijgen een nieuw middel van verkeer met een land, waarmede onze handelsbetrekkingen zich van jaar tot jaar uitbreiden. Deze onderneming, wier welslagen aan de commissie verzekerd schijnt zal nieuwe uitwegen voor onze handel en nijverheid openen en krachtig bijdragen tot vermeerdering der reeds zoo belangrijke betrekkingen die tusschen de beide landen bestaan."

In het bij den Senaat uitgebragte rapport over de begrooting der staatsinkomsten voor 1853 wordt gezegd, dat zeven van de negen leden der commissie de wederinvoering van het zegelregt op de dagbladen hebben verlangd, terwijl de twee andere leden zich bepaald hebben tot den wensch dat het gouvernement dit middel om de schatkist zonder merkelijk bezwaar voor de belastingpligtigen te stijven, in bijzondere overweging zoude nemen.

Bij de beraadslaging des Senaats over de bovengemelde begrooting, zeide de minister van finantien, in antwoord op de vraag van een lid, het volgende: » Bij mijn departement wordt sedert eenigen tijd gearbeid aan een wets-ontwerp, hetwelk ons stelsel van differentiele regten bijkans geheel hervormen zoude. Immers daarbij zouden, naar de bedoeling van mijnen ambtsvoorganger, aan alle ladingen, zelfs die van koffij, welke zeilende verkocht worden, de voordeelen van den regtstreekschen aanvoer worden verleend. Wordt deze wijziging in onze wet op de differentiele regten gebragt, dan valt het geheele stelsel, en blijft er slechts weinig van de wet in stand. Niet dat ik hierin groot gevaar zie: maar ik zoude in den tegenwoordigen staat der zaak nog niet durven beslissen. Al wat ik beloven kan, is dat in de eerste maanden van het volgende jaar een hiertoe betrekkelijk wets-ontwerp zal worden ingediend."

— De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft in de zittingen van den 3den en den 4den dezer de beraadslaging voortgezet over het wetsontwerp tot beveiliging van buitenlandsche staatshoofden tegen beleedigingen der Belgische drukpers. De algemeene beraadslaging is kalm afgeloopen en in de zitting van den 5den dezer zou de behandeling der onderscheiden artikelen van het wets-ontwerp aanvangen. De meeste sprekers vereenigden zich met het beginsel der wet en ontkenden niet dat een buitenlandsch staatshoofd niet met een particulier persoon gelijkgesteld en geacht kon worden in het gemeene regt genoegzame bescherming tegen beleedigingen te vinden. Doch onderscheiden bepalingen der voordragt zijn krachtig bestreden, vooral de bepaling dat ook aanranding van het *gezag* van een buitenlandsch staatshoofd gestraft kan worden, waardoor, naar beweerd werd, elke berisping van daden eener buitenlandsche regering zoude kunnen worden vervolgd; de bepaling, dat de Belgische regering op ontvangen klagte van een buitenlandsch gouvernement eene regtsvervolging krachtens deze wet moet instellen, welke verpligting door sommigen vernederend geacht werd; eindelijk de bepaling dat overtreding dezer wet ook met verlies der burgerregten kan worden gestraft, daar men niet inzag dat zulk eene overtreding tot de uitoefening dier regten ongeschikt maakte. Het wordt zeker geacht dat de wet zal worden aangenomen, maar niet dat de regering de evengemelde bepalingen onveranderd zal kunnen doen aannemen. Reeds heeft zij eene daarvan in zooverre gewijzigd, dat het verlies der burgerregten alleen zal kunnen worden uitgesproken bij herhaling van misdrijf en tegen personen die reeds tot eene eerloosmakende straf of tot gevangenisstraf van minstens een jaar, veroordeeld geworden zijn. De oud-minister de Theux, een der leiders van de Katholieke partij, heeft de voordragt nadrukkelijk verdedigd, zonder daarbij, gelijk een ander lid der regter zijde, de heer F. de Merode, tegen de drukpers zelve uit te varen.

Het voorstel van vier leden der regter zijde tot wijziging der wet op de burgerwacht, is in de afdeelingen der Kamer onderzocht. Het is daarbij gebleken dat vele leden de van alom tegen die wet ingediende klagten niet ongegrond achten, en eene splitsing der burgerwacht in rustende en dienstdoende wenschen.

— De kamer van koophandel en de fabrikanten van Roulers hebben eene deputatie naar Brussel gezonden, om aan het ministerie voor te houden in welken staat de linnen-fabricatie zich bevindt sedert zij door het afloopen van het handelsverdrag met Frankrijk alle begunstiging op de Fransche markt mist. De deputatie heeft, naar verzekerd wordt — zegt de Brusselsche *Emancipation* — noch beloften noch zelfs inlichtingen van de ministers kunnen verwerven.

— De *Indépendance* zegt dat vele Belgische renteniers, liever dan de conversie aan te nemen en zich met iets minder interest te vreden te stellen, hunne Belgische schuldbewijzen te gelde maken, en buitenland-

sche schuld, die 5 per cent rente doet, aankoopen; dat hierdoor in Belgie de prijs der vreemde fondsen rijst en die der Belgische daalt. Het ministeriele blad betoogt verder dat die renteniers hun belang niet verstaan; dat voor hen geen veiliger geldbelegging te vinden is dan in Belgische staatsschuld; en dat men bij de tegenwoordige beweging der kapitalen en de waarde van het geld in alle landen van Europa, niet langer op eene rente van vijf percent aanspraak kan maken.

— Bij een koninklijk besluit van den 4den dezer zijn de statuten goedgekeurd van de naamlooze maatschappij die opgerigt is voor de spoorwegonderneming tusschen Antwerpen en de Nederlandsche grenzen met eene vertakking naar Breda.

DUITSCHLAND.

In het half-officiele *Dresdener Journal* leest men: „ Verscheiden dagbladen geven thans berigten aangaande den stand der tolverbondsquaestie, die in de hoofdzaak daaromtrent overeenstemmen, dat deze hoogstgewigtige aangelegenheid in den laatsten tijd eene voor het behoud der Tolvereeniging gunstige wending genomen heeft, terwijl zij, wat de daartoe betrekkelijke bijzonderheden betreft, min of meer van elkander afwijken. Wij hebben de voldoening van te kunnen verzekeren, dat thans in de daad gegronde hoop bestaat op eene bevredigende vereffening der geschillen te dier zake: maar wij moeten daarbij opmerken, dat hetgeen in de dagbladen reeds is medegedeeld ten aanzien van de wijze van vereffening en van de naaste aanleiding daartoe, meerendeels onjuist is. Van eene teregtwijzing dienaangaande gelooven wij ons echter te kunnen onthouden, tot dat de zaak haar beslag zal hebben erlangd."

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

Uit Stockholm wordt van den 26sten November gemeld, dat de ziekte des Konings eene gunstige wending scheen te hebben genomen. Het bulletin van den 25sten was van den volgenden inhoud: „ De beterschap, die volgens het laatste bulletin in den toestand van Z. M. zigtbaar was, heeft gedurende de laatste 24 uren aangehouden. Z. M. heeft dezen nacht eenen gerusten bijna onafgebroken slaap genoten en gevoelt zich heden morgen na het ontwaken zoo wel, als gedurende den geheelen loop der ziekte het geval niet is geweest. Z. M. is intusschen nog niet vrij van koorts." Volgens het bulletin van den 26sten was de nacht rustig geweest en had in den toestand der Konings geen verandering plaats gegrepen.

Men zag te Stockholm elk oogenblik de bevalling van H. K. H. de Kroonprinses te gemoet.

ENGELAND.

In de zitting van het Lagerhuis van den 3den dezer heeft de kanselier der schatkist in eene rede van ruim vijf uren het finantiele plan des bewinds ontwikkeld. Ten einde vervolgens onbelemmerd 's lands algemeene finantiele gesteldheid en behoeften te kunnen beschouwen, vestigde hij eerst de aandacht op de grieven van eenige volksklassen tegen de vrijhandelswetgeving, en wel van de belanghebbenden bij reederij en scheepsbouw, bij de suikerfabricatie en bij het landbedrijf, en op de wijze om deze grieven, voor zoover zij gegrond waren, te verhelpen, daar hij het bestaan van magtige minderheden, die geloofden ten voordeele der overige volksklassen onbillijk benadeeld te zijn, voor den Staat niet wenschelijk achtte. De scheepsbouw en reederij waren aan lasten en banden onderhevig, waardoor zij na de opheffing der scheepvaartwetgeving en der onder deze genoten bescherming onbillijk gedrukt werden. Hierom stelde hij voor, zekere licht- en havengelden, jaarlijks 100,000 L. st. opbrengende, op te heffen; de loods- en ballastgelden dienden door eene herziening der daartoe betrekkelijke verordeningen van oude dagteekening te worden verligt; wanneer een zeeman een koopvaardijschip onder weg verliet, om, volgens oud regt, op een Britsch oorlogschip te gaan dienst nemen, moest de daardoor geleden schade verminderd en van rijkswege vergoed worden; de koopvaardijschepen moesten naar billijker regelen, dan thans bestaan, bij zeegevaar en schipbreuk hulp ontvangen van 's lands oorlogschepen, en door deze niet van goede ankerplaatsen verdreven worden; de bepalingen betreffende de bemanning der koopvaardijschepen, volgens welke een zeker aantal inlandsche zeelieden en leerlingen op elken bodem moesten zijn, dienden te worden opgeheven, in verband met eene voorgenomen verandering van het ondoelmatige en onredelijke stelsel van bemanning van 's lands vloot, waarbij voortaan dezelfde beginselen als bij de landmagt gevolgd en niet langer juist de meest geoefende zeelieden ontslagen dienden te worden.

De Britsche suikertelende kolonien waren aan zwaren en noodeloozen druk blootgesteld en zijns inziens door het moederland onverstandig en onregtvaardig behandeld. Bescherming harer producten door den invoer van suiker in het moederland aan nieuwe differentiele regten te onderwerpen, was in strijd met het door het land en door het Parlement gehuldigde beginsel van onbeperkte mededinging, en was ook niet noodig om mededinging met andere suikertelende landen mogelijk te maken, gelijk daaruit bleek dat de invoer van Britsche suiker in het moederland toenemende en die van vreemde suiker afnemende was. De Britsche kolonien verlangden ook, dat in het moederland het raffineren van suiker in entrepôt niet langer alleen voor den uitvoer maar ook voor binnenlandsch verbruik zoude worden veroorloofd, ten einde het invoerregt van het geraffineerde en niet van het ruwe product zoude worden geheven, daar in dit laatste geval het regt ten voordeele van het vreemde product, als rijker zijnde in suikergehalte, als een differentieel regt werkte: deze gunst konde wel niet zonder verlies voor de schatkist, maar toch zonder verkorting van het beginsel van onbeperkte mededinging verleend worden, en behoorde alzoo aan de kolonien te worden bewilligd.

Aangaande de grieven van het landbedrijf betoogde de heer d'Israeli, dat de plaatselijke belastingen, hoewel hoofdzakelijk voor belangen en verpligtingen van algemeenen aard geheven wordende, zoo als voor het onderhoud der armen, evenwel niet aan de geheele maatschappij opgelegd waren, maar vooral van den grondeigendom werden geheven. Tot betere regeling van eene der drie voorname plaatselijke belastingen, het weggeld, zoude een wets-ontwerp worden voorgedragen; in de tweede, de provinciale belasting, wilde hij geene verandering brengen als slechts 600,000 L. st. 's jaars bedragende en deels bestemd voor het onderhoud en beheer der gevangenissen, welke later zijns oordeels meer of zelfs geheel onder beheer der hooge regering dienden geplaatst te worden, gelijk het geheele strafstelsel weldra dringend overweging zoude vorderen; de derde eindelijk, de armentax, die 4,962,000 L. st. over 1851 en 4,894,000 over 1852 bedroeg, drukte, ten gevolge van de aanmerkelijke vermindering der armoede en van andere oorzaken, thans minder zwaar en minder uitsluitend op het landbedrijf, waarom hij — bij de beperktheid zijner middelen tot wegneming van grieven, en in de hoop dat de algemeene maatregelen, die hij verder voordragen zoude, ook het landbedrijf zouden bevoordeelen — geene verandering in de armentax voorstellen wilde, hoewel hij deze belasting, zoo als zij thans geheven wordt, in beginsel onverdedigbaar achtte. Aangaande de vermindering van het pauperismus voerde hij aan, dat de armentax van 1840 tot 1851 met nagenoeg vijf en twintig per cent was verminderd, en dat deze vermindering, hoewel in 1852, door welke oorzaken dan ook, bijkans geheel gestuit zijnde, niettegenstaande deze teleurstelling bij 's lands welvarenden toestand naar menschelijk inzigt voortgaan moest.

Overgaande tot de beschouwing van het belastingstelsel in het algemeen, zeide hij dat men het beginsel der onbeperkte mededinging nu voor altijd aangenomen hebbende, het belastingstelsel hiermede nu eerst konde, maar nu ook behoorde in overeenstemming te brengen. „ Het is blijkbaar — zoo vervolgde hij — dat onbeperkte mededinging onbestaanbaar is met eene aan banden gelegde volksbedrijvigheid; en zoo gij besluit dat de ingezetenen lage prijzen voor de vruchten van hunnen arbeid zullen ontvangen, behoort uwe staatkunde de strekking te hebben om zoo spoedig mogelijk aan hooge belastingen een eind te maken. Het beste middel om het volk tegen die mededinging, waaraan het nu voor altijd is bloot gegeven, bestand te doen zijn, is, den prijs van deszelfs levensonderhoud zooveel mogelijk te verminderen; en vind ik onder de zwaarst belaste voorwerpen artikelen van eerste behoefte, dan zie ik daarin iets onbestaanbaars met het nu gehuldigde beginsel. De leden van de oppositie dragen er roem op, dat zij aan de natie goedkoop brood hebben gegeven, maar het door hen gevolgde beginsel moet ons dringen, om het levensonderhoud des volks in elken vorm goedkoop te maken; en hierdoor zullen wij de ontwikkeling van elken tak der volksbedrijvigheid en inzonderheid van die welke door de invoering der handelsvrijheid het meest hebben geleden, het krachtigst bevorderen." Uit deze oogpunten vestigde de minister eerst de aandacht op de moutbelasting, eene zeer zware belasting, drukkende op een artikel van eerste behoefte en grootelijks strekkende om de volksbedrijvigheid aan banden te leggen, terwijl zij weerhield van het telen van garst op die gronden welke na de opheffing van het graanregt niet langer met tarwe behoorden bebouwd te worden, omdat zij bij verlaagde graanprijzen deze teelt niet langer met behoorlijk voordeel konden beloonen. Hij zoude derhalve, in dergelijke zaken het stoutste besluit voor het wijsste houdende, voorstellen die belasting, welke thans ruim 5,000,000 L. st. aan de schatkist opbragt, tot de helft van het tegenwoordig bedrag te verlagen: deze verlaging was wenschelijk, in de eerste plaats en vooral voor den verbruiker, het oogpunt waaruit in den tegenwoordigen staat der zaken elke belastingvraag hoofdzakelijk moest worden beschouwd; maar vervolgens ook voor den landbouw, wiens belang te bevorderen hierbij echter slechts een ondergeschikt doel was. Zwaarder belast nog dan mout, was een artikel van even algemeen gebruik en even onmisbaar, de thee. Wel was door mannen van groot gezag beweerd, dat thee slechts in beperkte mate kon geproduceerd worden; doch de aanvoer daarvan in Engeland was sedert het begin der vorige eeuw meer en meer toegenomen en de prijs gedaald, terwijl het verbruik door het regt van 240 per cent nog beneden den aanvoer gehouden werd. Deze feiten en de door het gouvernement in China ingewonnen narigten gaven hem regt om te verwachten, dat de voorraad thee nooit ongenoegzaam zoude zijn voor het verbruik in Engeland, hoe sterk dit ook mogt toenemen. Hij zoude voorstellen het regt op thee, zonder onderscheiding van soorten, in den loop der zes eerstkomende jaren trapsgewijze te verlagen van 2 s. 2¼ d. het pond tot 1 s., in het vertrouwen dat daardoor het verbruik even sterk als bijv. bij de suiker het geval geweest was, zoude toenemen: op eens ingevoerd, zou deze verlaging niet alleen de schatkist zwaar treffen maar ook, door de aanvraag sneller dan den aanvoer te doen toenemen, eene prijsverhooging ten gevolge hebben en alzoo den verbruiker het beoogde voordeel niet aanbrengen; bij de trapsgewijze verlaging zou de schatkist zeer weinig verliezen, en daarbij zouden 's lands handel, scheepvaart en fabriekwezen, terwijl zij aan de ingezetenen een geliefden drank goedkoop verschaften, hierin zelve nieuwe voordeelen vinden. Ook zoude hij voorstellen de belasting op hop mede, even als die op mout, tot de helft van het tegenwoordig bedrag te verlagen.

De laatstelijk ontwikkelde voorstellen steunden vooral op de toeneming van het verbruikend vermogen des volks. Wel was er door sommigen beweerd dat het land ten gevolge der verhuizing van vele zijner ingezetenen, allengs minder zoude kunnen verbruiken; maar die landverhuizing wierd, wat Engeland betrof, niet door armoede veroorzaakt, en nog verre door het voordeelig verschil tusschen het aantal geboorten en sterfgevallen overtroffen; en een Engelsch landverhuizer wierd in den regel een betalend verbruiker van Engelsche producten; daarentegen had de Iersche landverhuizing het land van een aantal armen en hulpbehoevenden ontheven, gelijk dan ook de rijksinkomsten in Ierland niet aanmerkelijk waren afgenomen, terwijl de bevolking met ruim anderhalf millioen zielen verminderd was. In dit voorbeeld deed hij opmerken, dat het niet van het aantal, maar van den staat der ingezetenen afhing, hoe veel een land verbruiken konde. Maar zijne overtuiging zoude Ierland door de voortduring der landverhuizing een rijker land worden, hetwelk meer zou verbruiken. In Groot-Britannie zoude de landverhuizing aan de achterblijvenden nieuwe prikkels en gelegenheden tot krachtsontwikkeling geven, die menigeen thans miste. Men vreesde als gevolg der landverhuizing eene onnatuurlijke en overgroote rijzing van het arbeidsloon; doch hij had bij onderzoek nergens meer dan eene matige rijzing der dagloonen bespeurd, welke voor het algemeen niet te betreuren was noch strekte tot vermindering van het verbruikend vermogen, terwijl zij in andere opzigten opgewogen werd door de thans bestaande en hoogst waarschijnlijk duurzame daling van den rentevoet.

Overgaande tot de income-tax, die, laatstelijk slechts voor een jaar vernieuwd zijnde, weldra zoude ophouden, zeide de heer d'Israeli dat directe belasting zooveel mogelijk even algemeen als de indirecte behoorde te drukken en dat eene directe belasting gebouwd op een veelomvattend stelsel van vrijstellingen, gelijk de tegenwoordige income-tax, verkeerd en verderfelijk, onregtvaardig en ondragelijk was. In de eerste plaats behoorde Ierland niet langer van die belasting vrijgesteld te worden, daar de toestand van dat land thans gunstiger werd, gelijk uit de groote afneming der ingevorderde armentax bleek, al kon het dan ook niet aanstonds naar denzelfden maatstaf als Engeland worden aangeslagen. Ten tweede moest zijns oordeels bij de verdere heffing der income-tax onderscheid tusschen duurzame en onzekere inkomsten gemaakt worden, daar het,

hoogst onbillijk was beide, gelijk thans geschiedde, even zwaar te belasten, en bijv. het inkomen hetwelk een rentenier jaar op jaar uit staatseffecten genoot, zwaarder belast behoorde te worden dan hetgeen een fabrikant door vlijt en overleg in een voordeelig jaar verdiende. Hij wilde dus voor de inkomsten van deze laatste soort de belasting met een vierde verlagen. De income-tax zoude echter, wanneer de vrijstellingen ingekort wierden, niet behoeven te worden verhoogd. De vrijstelling van allen die minder dan 150 L. st. inkomen hadden, moest ingetrokken worden; doch hij zoude voorstellen het uit eenige industrie voortvloeijend inkomen van minder dan honderd pond sterling, en het uit bezittingen voortkomend inkomen van minder dan vijftig pond onbelast te laten, terwijl het inkomen uit dag- en weekloonen tot het bedrag van 150 L. st. zoude vrijgesteld blijven.

Het gevolg van al de wijzigingen zoude zijn dat de incometax 5,421,000 L. st. zoude opbrengen of omstreeks evenveel als tegenwoordig.

Niet alleen het verlies, hetwelk de schatkist door de aan de belastingpligtigen te verleenen ontheffingen zoude lijden, moest worden goedgemaakt, maar ook de aanmerkelijke kosten eener verbetering van 's lands verdedigingsmiddelen, die reeds sinds eenigen tijd door de meest bevoegde beoordeelaars, onafhankelijk van gebeurtenissen buiten 's lands, noodzakelijk geacht was. Daartoe zoude hij voor het loopende jaar eene verhooging der reeds bewilligde gelden vragen, en op de begrooting voor het volgende jaar eene verhooging van 600,000 L. st. voordragen; de eerste zoude uit de middelen voor dit jaar kunnen gevonden worden, daar de staat der schatkist uiterst gunstig was, en vooruitzigt gaf op een batig slot van het dienstjaar ten bedrage van omstreeks 1,400,000 L. st. Buitendien verwachtte hij nog vermindering der staatsuitgaven door eene voorgenomen hervorming der binnenlandsche administratie, die niet met den tijd vooruitgegaan was en veel doelmatiger konde worden ingerigt; terwijl eene doelmatige inrigting ook altijd de zuinigste inrigting was en alleen tot wezenlijke besparing konde leiden.

Voor het volgende dienstjaar zoude, wanneer de voorstellen der regering aangenomen wierden, in eene daaruit ontstaande behoefte van L. st. 2,100,000 moeten worden voorzien. Hiervoor rekende hij op een batig slot, hetwelk, door het vrijvallen der in dit jaar voor den Kafferoorlog benoodigde gelden en met eenige toevallige baten, L. st. 2,000,000 zoude bedragen. Verder zoude hij een middel tot vermeerdering der inkomsten voordragen — niet eene herstelling van afgeschafte invoerregten, als welke strijdig zoude zijn met het aangenomen beginsel van onbeperkte mededinging, — niet eene verhooging van het middel der accijnsen, daar indirecte belasting altijd matig in bedrag behoorde te zijn, doch eene verbetering der belasting op gebouwde eigendommen, eene belasting welke wel is waar vroeger, toen die eigendommen ook door andere nu opgeheven belastingen gedrukt werden, zeer onpopulair was, vooral te Londen, maar die door de bekwaamste deskundigen als eene der billijkste en minst bedenkelijke belastingen beschouwd werd. Thans waren daarvan de huizen van minder dan twintig L. st. huurwaarde vrijgesteld; elke vrijstelling was, in zake van belastingen, eene zaak van verdachten aard, en voor deze vrijstelling inzonderheid kon geene goede reden worden aangewezen; hij zoude daarom, de publieke opinie trapsgewijze voor het ware stelsel willende winnen, voorstellen de belasting tot huizen van tien pond jaarlijksche huurwaarde uit te strekken, en tevens den maatstaf tot bijna het tweevoud te verhoogen.

Hiermede zoude voor het volgende dienstjaar in de buitengewone behoeften ruim voorzien en tevens voor de daarna volgende jaren de middelen gevonden zijn om het staatscrediet op te houden en eene staatkunde in werking te brengen, die voor 's lands welzijn en de algemeene welvaart de beste vruchten beloofde. Hij beschouwde de income-tax niet als een blijvend bestanddeel van 's lands finantiewezen, maar had in den tegenwoordigen staat der zaken, nu de natie aan directe belastingen gewoon was, noodig geacht daarvan gebruik te maken.

Toen vervolgens wijzigingen in het belastingstelsel, waarvan de kanselier der schatkist niet gewaagd had, werden ter sprake gebragt, zeide hij dat hij nu alleen die finantiele maatregelen welke de regering bereid was terstond ten uitvoer te leggen, had willen voordragen zonder daarom andere buiten overweging te laten.

Daar de minister dienstig achtte ten spoedigste met de denkwijze van het Huis over zijne plannen bekend te worden, is bepaald dat over de beginselen derzelve nog vóór de gebruikelijke schorsing der zitting tegen Kersmis, zoude worden beraadslaagd. In de zitting van den 6den dezer zullen voorstellen ter tafel worden gebragt, waarin de hoofdtrekken der voordragt vervat zijn, en in de zitting van den 10den dezer zal over deze voorstellen worden beraadslaagd.

De regering had gezorgd dat het finantieel plan vóór de mededeeling in het Lagerhuis niet bekend werd, en zelfs de ministeriele bladen daaromtrent onzeker gelaten. De eerste indruk, dien de mededeeling bij het publiek en aan de Londensche beurs gemaakt heeft, is, zoo men naar den toon van de Londensche *Times* oordeelen mag, gunstig voor het plan; men is verrast door deszelfs stoutheid en veel-omvattenden aard; men had niet verwacht dat den heer d'Israeli, de felle tegenstander weleer van Sir Robert Peel en diens vrijhandelsmaatregelen, zoude voltooijen wat Peel door de opheffing van het graanregt begonnen heeft, namelijk het levensonderhoud goedkoop te maken; men hoopt dat het onbeperkt vertrouwen van den heer d'Israeli op het verbruikend vermogen des lands en op de duurzaamheid van deszelfs tegenwoordige welvaart niet moge worden te leur gesteld, hoewel niet allen in dat vertrouwen schijnen te deelen.

In het ministeriele Londensche avondblad van den 4den dezer leest men het volgende: »Het finantiele plan van den kanselier der schatkist heeft in de Londensche handels-wereld algemeen genoegen gegeven. Het feit dat voor het tegenwoordige de rente der staatsschuld niet zal worden verlaagd, heeft den prijs onzer geconsolideerde drie percents schuld doen rijzen."

Eene conversie der evengenoemde schuld, waarop in het finantiele plan der regering niet gerekend wordt, was nog den 3den dezer door het ministeriele ochtendblad dringend aanbevolen.

—Men weet dat eenige particulieren nabij Londen onder den naam van het nieuwe kristallen paleis een museum van gewrochten van kunst en nijverheid hebben opgerigt, hetwelk voor het Londensche publiek, inzonderheid op Zondag, tot uitspanningsplaats zoude dienen. De Anglicaansche geestelijkheid zag hierin eene ontheiliging van den Zondag en verzocht het gouvernement in vele ook door leeken onderteekende petitien, de voor dat plan gevraagde concessie te weigeren; anderen beweerden dat het Londensche publiek aldaar eene tot nog toe vruchteloos in de hoofdstad gezochte uitspanning van betamelijken en geest-veredelenden aard zoude vinden, die menigeen van kwaad terughouden zoude. Het gouvernement heeft in eene schier vergeten verordening middel gevonden om den strijd te beslechten zonder een van beide gevoelens te omhelzen: het heeft het verlof om het kristallen paleis en de daarbij behoorende wandeldreven op Zondag voor het publiek te mogen openstellen, geweigerd op grond eener onder Koning George III gemaakte wet die verbiedt, »onvoegzame plaatsen op Zondag open te stellen onder voorwendsel van zamenspreking over godsdienstige en politieke vragen." Overigens is de gevraagde concessie bewilligd.

SPANJE.

Het Spaansche regeringsblad van den 28sten November bevat een koninklijk besluit waarbij de generaal Lara als minister van oorlog vervangen wordt door den generaal Urbina. Volgens sommige berigten zoude eerstgenoemde afgetreden zijn, omdat hij de door het gouvernement voorgenomen wijziging der staatsinrigting niet goedkeurde. Zijn opvolger is lid van den Senaat; van zijne denkwijze of bekwaamheid schijnt onder het publiek te Madrid weinig bekend te zijn.

Intusschen deed al wat gezegd werd van de plannen des gouvernements en zijner tegenstanders in de kamers, belangrijke gebeurtenissen bij den aanvang der Cortes-vergadering verwachten.

ITALIE.

Het Sardinische regeringsblad van den 29sten November jl. berigt dat een gemeenteraad bij koninklijk besluit ontbonden is geworden, omdat hij, in weerwil der tegenkanting van den maire en buiten voorkennis der hooge regering, eene petitie naar Rome gezonden had ten behoeve van eenen geestelijke die door zijnen bisschop afgezet was.

Het ministeriele Turynsche blad *Risorgimento* geeft te kennen dat het nieuwe bewind niet, zoo als sommige geruchten zouden kunnen doen gelooven, tot elken prijs verzoening met den Roomschen Stoel wil koopen, en daaraan nimmer de onafhankelijkheid van het staatsgezag en de waardigheid der Kroon zal opofferen.

— Uit Milaan wordt van den 26sten November jl. berigt, dat aldaar de uitspraak afgekondigd was van de te Mantua gevestigde militaire vierschaar in het regtsgeding tegen de personen die eenige maanden geleden op verscheiden plaatsen in Lombardije gevat zijn, als verdacht van eene zamenspanning tegen de Oostenrijksche magt in Italie. Twaalf van de beschuldigden zijn ter dood, en de overige tot korter of langer galeistraf veroordeeld. De aartsbisschop van Milaan heeft zich terstond naar Weenen begeven om van den Keizer gratie voor de ter dood veroordeelden te vragen. Onder hen is ook, naar gemeld wordt, een priester.

— Londensche bladen berigten dat dezer dagen te Florence een bediende van een bankiershuis uit zijn bed geligt en naar de gevangenis gebragt is, en wel, naar zij zeggen, wegens geene andere denkbare reden dan verschil in godsdienstbelijdenis. Het ministeriele Londensche ochtendblad beweert dat de Protestantsche Staten van Europa wegens zoodanige feiten alle verkeer met Toscana behoorden af te breken.

TURKIJE.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 18den November jl. had de op den 13den aldaar aangekomen Engelsche stoomboot *Madras*, eene som van 220,000 L. st. aangebragt, zijnde een gedeelte der schatting van den onderkoning van Egypte. Eene andere geldzending werd uit Alexandrie gewacht.

De Augsburger *Allgemeine Zeitung* deelt een berigt uit Jerusalem van het laatst van October mede, waarin aangaande het geschil over de Heilige oorden het volgende gezegd wordt: »De commissie, welke herwaarts gezonden was, om de door Rome en Frankrijk opgeworpen quaestie wegens het bezit der kerk van het Heilige Graf te onderzoeken, is sedert een paar dagen uiteengegaan, zonder tot eenig ander resultaat gekomen te zijn, dan misschien tot de overtuiging, dat het uitzigt op eene schikking tusschen de partijen thans welligt verder verwijderd is dan ooit. De Grieken waren bereid om inschikkelijkheid te toonen; maar toen nu aan de Roomschen gevraagd werd of zij, ingeval men op eenige punten aan hun verlangen toegaf, dan ook tevreden zijn en zich van verdere vorderingen onthouden zouden, werd te kennen gegeven, dat — vermits de Katholieke Kerk in beginsel elke andere van haar gescheiden Kerk als kettersch en dus de heilige oorden als door ketters ontwijd beschouwen moest, — zij niet tevreden kon zijn dan met de erkenning van haar uitsluitend regt van bezit. Natuurlijk werd daarop geantwoord, dat men het na zulk eene verklaring raadzaam achtte te behouden wat men had. De Sultan volhardt inmiddels bij zijn, men zou haast zeggen Christelijk besluit om den koepel der kerk op eigen kosten te doen herstellen, en betoont zich daardoor eigenlijk als de ware beschermer van het Heilige Graf. Bij dezen betreurenswaardigen strijd vinden overigens velen eenen troost daarin, dat men nog altijd gegronde reden heeft om aan de identiteit der gezamenlijke heilige oorden te twijfelen. En wat de Mohammedanen betreft, dezen hebben nu op nieuw kunnen zien wat er is van de zoo hoog geroemde broederlijke liefde en eensgezindheid tusschen de Christenen."

NOORD-AMERIKA.

Berigten uit New-York van den 20sten November jl. houden in, dat de nieuwe minister voor de buitenlandsche zaken der Unie, de heer Everett, terstond na de aanvaarding zijner betrekking, met den vertegenwoordiger van Peru in overleg getreden was, ten opzigte van het door zijnen ambtsvoorganger aanvankelijk betwiste uitsluitend regt der Peruaansche regering op de guano der Lobos-eilanden, en dat thans het gansche geschil vereffend was. Uit Mexico had men berigt ontvangen dat er, weder hier en daar, oproeren waren uitgebroken, terwijl de in buitengewone zitting vergaderde wetgevende kamers weinig tot verbetering van 's lands toestand wisten te doen.

Groote opschudding was te New-York veroorzaakt door het berigt van eenige zeevarenden dat zij nabij Cuba een Spaansch fregat hadden gezien, eene Noord-Amerikaansche poststoomboot vervolgende.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 4 December: 3 pcts. renten fr. 83.60; idem 5 pcts. fr. 106.10.
Londen 4 December: 3 pcts. gecons. $101\frac{1}{8}$, $101\frac{3}{8}$; Nederl. werkelijke schuld $2\frac{1}{2}$ pcts. 67; idem 4 pcts. $98\frac{1}{4}$.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 6den December* 1852.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de algemeene beraadslagingen over hoofdstuk XI der staatsbegrooting (*Kolonien*) voortgezet. Zij zullen morgen ten elf ure worden hervat.

De Commissien van Rapporteurs voor de wets-ontwerpen tot regeling der kosten van ontvangst van belastingen door het Rijk voor de provincien en gemeenten, en door de gemeenten voor het Rijk geïnd; tot bewaring van oude hypotheekregisters; en tot bekrachtiging eener provinciale belasting in Zeeland hebben hare eindverslagen ter tafel gebragt. De Kamer heeft besloten de beraadslagingen over die wets-ontwerpen te doen plaats hebben na die over de reeds aan de orde gestelde wets-ontwerpen.

Volgens opgave van het Ministerie van Finantien, is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand November jl., ontvangen aan suiker-accijns in hoofdsom, opcenten en collectief zegel, een bedrag van *een en tachtig duizend negen honderd vijftien gulden, negen en twintig en een halve cent.*

Van wege het Bestuur der Hollandsche IJzeren-Spoorweg-maatschappij is bekend gemaakt de navolgende

STAAT van het aantal reizigers en van de opbrengsten van den Hollandschen IJzeren Spoorweg, gedurende de maand November 1852.

STATIONS.	AANTAL REIZIGERS.	OPBRENGST VAN REIZIGERS.	OPBRENGST VAN GOEDEREN, ENZ.
Amsterdam	10937	f 15712.95	f 3381.29½
Halfweg	349	154.05	5.67
Haarlem	7020	5175.85	1153.68
de Vogelenzang	461	385.85	46.50½
Hillegommerbeek	61	40.65	0.15
Veenenburg	471	363.70	94.31½
Piet Gijzenbrug	446	333.40	43.97
Warmond	235	175.60	26.10
Leyden	5826	4979.25	867.30½
Voorschoten	339	202.65	22.49
Nieuw-Oosteinde	107	87.90	11.22
's Gravenhage	11339	10106.15	2601.10½
Rijswijk	155	100.40	12.20
Delft	5478	2885.20	460.70½
Schiedam	3462	1810.60	581.26
Rotterdam	11592	12339.45	2378.17
		f 54,859.65	f 11,685.94
Totaal.	f 58280	f 66,545.59	
Bedrag der vorige opgaaf	823063	903,058.66½	
Totaal generaal	f 881343	f 969,604.25½	

Van wege het Bestuur der Nederlandsche Rhijnspoorweg-maatschappij is bekend gemaakt de navolgende

STAAT van het aantal reizigers en van de opbrengsten van den Rhijnspoorweg, gedurende de maand November 1852.

STATIONS.	AANTAL REIZIGERS.	OPBRENGST VAN REIZIGERS.	OPBRENGST VAN GOEDEREN ENZ.
Amsterdam	7863	f 11025.20	f 2806.19
Abcoude	1291	518.95	149.75
Loenen, Vreeland	1016	601.55	62.85
Nieuwersluis	851	170.50	7.18
Breukelen	1109	529.25	86.71
Maarssen	601	401.82½	66.80
Utrecht	7322	7544.02½	1858.77
Zeist, Driebergen	1156	958.50	254.81
Maarsbergen	690	595.00	191.92
Veenendaal	455	400.60	363.18
Ede	1687	795.30	454.02
Wolfhezen	77	72.20	47.84
Arnhem	3173	7244.00	4730.35
Diverse ontvangsten	»	1525.00	
	25788	f 32,476.20	f 11,030.87
Totaal der opbrengst		f 43,507.07	

Blijkens eene van Zijner Majesteits minister resident te KOPENHAGEN ontvangene mededeeling is het op den 26sten December 1848 in Denemarken uitgevaardigde en tot nu toe voortgeduurd hebbend verbod tot invoer uit Zweden van horenvee en van vleesch, huiden of andere deelen van zoodanig vee, bij eene wet van den 14den November jl. opgeheven.

Van Zijner Majesteits minister resident te KOPENHAGEN, is mededeeling ontvangen van de navolgende bekendmaking van het Deensche bestuur, betrekkelijk quarantaine-maatregelen tegen de Oostersche pest en de gele koorts:

» Ingevolge de jongst ingekomen officiele berigten, worden de navolgende landen, steden en eilanden beschouwd als besmet door de Oostersche pest:

Tripoli,
Alexandrie,
Damiette,
Konstantinopel,
Tunis;
Marocco;
Smyrna,
het eiland Candia.

» Als verdacht van de Oostersche pest:

» 1°. Alle Turksche en Grieksche havens, met uitzondering van de hiervoor, als daarmede besmet te zijn, opgenoemde;

» 2°. De overige Afrikaansche Barbarijsche havens en steden.

» Insgelijks wordt bekend gemaakt, dat ten gevolge der laatst ingekomen officiele berigten, de navolgende steden in de Vereenigde Staten van Amerika voorloopig aangemerkt worden als door de gele koorts besmet:

» 1°. Charleston, in den Staat van Zuid-Carolina;

» 2°. Savannah, in den Staat van Georgie.

» Kopenhagen, den 27sten November 1852."

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 84 en 85 van het BIJBLAD II, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van den 4den dezer, alsmede vel 59² en 65² (Supplementbladen) van hetzelfde BIJBLAD, redevoeringen inhoudende uitgesproken in de zittingen dier Kamer van den 26sten en den 27sten November jl.

Rhijnhoogte te Keulen den 4den December 10 voet 7 duim. (10 voet 8 duim Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordbrabant.*

AANBESTEDING.

Op Dingsdag, den 28sten December 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 6de District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

Het Onderhoud der Rijzen Pakberm en Krib aan den Mond van het Heusdensche Kanaal en de Rivierwaterkeerende Werken der voormalige vesting Heusden, in de provincie Noordbrabant, gedurende vier jaren, in te gaan den 1sten Januarij 1853 om te eindigen den 31sten December 1856.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noorbrabant te 's Hertogenbosch, en op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in die provincie ter lezing gelegd worden.

Vier dagen vóór de besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat in Noordbrabant, H. F. Fijnje en bij den Ingenieur jhr. E. C. B. ridder van Rappard, beiden te 's Hertogenbosch, mitsgaders bij den opzigter J. Justema, te Heusden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

*** De Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland

Brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat Donderdag den 9den December aanstaande de keersluis aan den mond der haven te Gorinchem, weder geheel voor de scheepvaart geopend zal zijn.

's Gravenhage, den 6den December 1852.

De Commissaris des Konings voornoemd,
VAN BYLANDT.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage zijn voornemens op Maandag, den 20sten December 1852, des namiddags ten een ure, in een der vertrekken van het Raadhuis, in het openbaar, aan te besteden:

het driejarig onderhoud en de, gedurende dien tijd, noodzakelijke vernieuwingen en herstellingen;

1°. van eenige gemeente-eigendommen alhier;

2°. van eenige gemeente-eigendommen te Scheveningen en in den omtrek gelegen;

3°. van de buitenstraat- en andere wegen, aan de gemeente behoorende.

De Bestekken en Voorwaarden van Aanbesteding liggen dagelijks, de Zondagen uitgezonderd, ter lezing op de plaatselijke Secretarie en aan de Gemeentewerf alhier, alsmede ter Gemeentesecretarie van Leyden, Delft, Rotterdam en Dordrecht, en zijn overigens, op franco aanvrage, ter Secretarie dezer gemeente verkrijgbaar, tegen f 0.50 per Bestek.

De aanwijzing der werken zal plaats hebben op Maandag, Woensdag en Vrijdag, den 13., 15. en 17. December bevorens.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte op den 24sten November 1852, te Amsterdam onder de hand geteekend, hebben *Jan Stemvers*, Boekhandelaar, en *Pieter Ellerman*, Boekdrukker, beiden wonende aldaar, eene Vennootschap aangegaan, ten doel hebbende de uitgave voor gemeenschappelijke rekening, onder de Firma van *J. Stemvers en P. Ellerman*, van het Tijdschrift *de Vaderlandsche Letteroefeningen*, waarvan zij ieder voor de helft eigenaren zijn; te beginnen met het eerste nummer van het jaar 1853, en zulks tot opzegging toe; terwijl voorts de gemelde Firma door ieder der Vennooten geteekend mag worden; edoch niet anders dan in en tot zaken de uitgave van gemeld Tijdschrift betreffende, en dus geenszins tot het opnemen van gelden, het aangaan van borgtogten en soortgelijke handelingen.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.